

[Søren Andersen.]

kan jeg sige: hvem vil ikke gerne have billige penge? Og jeg kan føje til, at man skal ikke være så stolt af, at man altid kan møde nogen fra erhvervslivet, som kan forsvare dette synspunkt. Det er jo deres opgave at få billige penge frem til deres formål, men det må hertil siges, at ingen kan få billigere penge, uden at andre får dem dyrere. Det drejer sig altså her om synspunkter, der har været mere eller mindre forskellige fra regeringens — og nu hælder også retsforbundet til det synspunkt, at en række opgaver nødvendigvis må løses ved statsfinansiering.

Da vi så det ærede medlem hr. J. M. Pedersen træde ind ad døren i udvalgs-værelset, skabte det visse forventninger, men det gik som så ofte før, når vi har mødt en gammel kending, som før var frisk og frejdig og stærk, at man nu kunne sige: ak, hvor forandret.

Det måtte vi sige, vi, der havde håbet på en hjælp i udvalget — ak, hvor forandret!

Det synspunkt, der står bag den samlede regerings udprægede statsfinansieringspolitik, synes at være dette, at man mener, det offentlige bedre end de lokale, private pengeinstitutter er i stand til at skelne klart, om det drejer sig om et sundt og levedygtigt initiativ eller ej. Mit parti har det modsatte synspunkt. Vi tror, at de, der er placeret ude i pengeinstitutter af forskellig art, både har nøjere kendskab til og nærmere berøring med befolkningen og simpelt hen for manges vedkommende årelang træning i at skelne imellem forskellige personers værd, vurdere initiativ og skelne imellem produktion, som er sund og levedygtig, og produktion, som er svag og ikke i stand til at klare konkurrencen. Vi tror meget mere på disse personers og institutters evner, og det står klart for os, at det ikke kan være det offentliges opgave at udvide den almindelige finansiering.

Derfor skal jeg, så stærkt jeg kan, appellere til tinget om at stemme for, at afsnit IV udgår af loven. Vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af en lov, der indeholder sådanne bestemmelser.

Lad mig om de ændringsforslag, nr. 6 og 7, der har til formål at tydeliggøre § 16, sige, at dem vil vi finde det mest korrekt

at undlade at stemme om, idet vi jo alligevel ikke vil stemme for §§ 14, 15 og 16.

Endelig skal vi anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 8, idet vi mener, at det indeholder en forbedring.

Asger Jensen: De af ministeren foreslåede ændringer til nærværende lovforslag er blevet til efter forhandling i udvalget og tager i det væsentlige sigte på at klargøre lovens bestemmelser.

Der hersker i og for sig ingen uenighed om disse ændringsforslag, men jeg vil dog ligesom det ærede medlem hr. Søren Andersen sige, at ændringsforslagene til § 16, nemlig ændringsforslagene nr. 6 og 7, kan der ikke være nogen anledning for os til at stemme om, idet vi ikke mener, at § 16 bør gennemføres.

Vi kan fra konservativ side tiltræde afsnit I, II og III med de foreslåede ændringer, og endvidere kan vi tiltræde afsnit VI, der omhandler foranstaltninger til optræning af erhvervshæmmede.

I lovforslagets § 1 er lovens formål således formuleret, at bekæmpelse af arbejdsløshed skulle være det væsentligste formål for iværksættelse af arbejder, og dette formål opfylder de afsnit af loven, der handler herom. Vi erkender samfundets pligt til at komme langvarigt arbejdsløse til hjælp og til at medvirke til en optræning af erhvervshæmmede, der kan blive til gavn for såvel de pågældende selv som samfundet. Der er altså ikke på disse områder nogen større uenighed og heller ikke noget nyt i forhold til de to tidligere beskæftigelseslove.

Derimod er afsnit IV noget ganske nyt inden for beskæftigelseslovgivningen. Dette afsnit omhandler to ting. Efter § 15 gives der støtte til udbygning af industriarealer, og dette formål har vi intet at indvende imod, men den højtærede arbejdsminister har meddelt udvalget, at sådanne arbejder kan udføres om almindelige beskæftigelsesarbejder og er i overensstemmelse med, hvad der hidtil er blevet godkendt. Det oplyses for udvalget, at når der lovgives i en særlig paragraf om disse arbejder, skyldes det, at man har ønsket over for de enkelte kommuner at fremdrage disse arbejders gennemførelse som særlig betydningsfuld.